

ಎಲ್ಲೋ ಮಗು ಅಳುತ್ತಾ ಇದೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ

ಬಡತನ ಹಾಗೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಒತ್ತಡದಿಂದಾಗಿ ಬೀದಿಗೆ ಬೀಳುವ ಮಕ್ಕಳು ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಬೇಡತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಹಲವು ಮಕ್ಕಳು ಬೀದಿಪಾಲಾದರೆ, ಕೆಲವು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ವೇಶ್ಯಾಗೃಹಗಳಿಗೆ ಮಿಕವಾಗಿ ನರಕ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈಶ್ವರ

ದೂರದ ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಮೊರೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲೋ ಮಗು ಅಳುತ್ತಾ ಇದೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಎನ್ನುವುದು ಕವಿ ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರ ಕವಿತೆಯೊಂದರ ಸಾಲು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಂಥ ಮಹಾನಗರಗಳ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಗುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್ ಅವರ ಕವನ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಬೇಕು, ಕಂಗೆಡಿಸಬೇಕು. ಬಾಡಿದ ಕಂಗಳ, ಮಾಸಿದ ತಲೆಯ, ಹರಕಲು ಬಟ್ಟೆಯ ಮಕ್ಕಳು ನಗರದ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಮನ್ಯುಗಳಂತೆ ಎದುರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಪುಟಾಣಿಗಳು ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ದೈನ್ಯದಿಂದ ಕೈಚಾಚಿದಾಗ, ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳು ಹಾಗೂ ಸಂವಿಧಾನದ ಆಶಯಗಳು ವಿರೂಪಗೊಂಡು ಬೀದಿಪಾಲಾದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇಡುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಂಡು ಮುಖ ಸಿಂಡರಿಕೊಂಡು ದೃಷ್ಟಿ ಬದಲಿಸುತ್ತೇವೆ ಅಥವಾ ನಾಣ್ಯವನ್ನೋ ನೋಟನ್ನೋ ಅವರಿಗೆ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಗುರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವೇನು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವ ವ್ಯವಧಾನ ನಮಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ನೀಡುವ ಹಣವನ್ನು ಆ ಮಕ್ಕಳು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಆ ದುಡ್ಡು ಬೇರೊಬ್ಬರ ಪಾಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಲೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. 'ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಕಾನೂನು ಸೇವೆಗಳ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ' ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ವರದಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವ ಮಾಫಿಯಾವೊಂದು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ 720 ಮಕ್ಕಳು ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದು, ಅವರಲ್ಲಿ 534 ಮಂದಿಯನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಲವಂತದಿಂದ ತೊಡಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಸುಮಾರು 500 ಮಕ್ಕಳು ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿನವರು. ಅಂಥ ನಡವಳಿ ಚಿಣ್ಣರ ಹಿಂದೆ, ಮಕ್ಕಳ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರು ಹಾಗೂ ಎಳೆಯರನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ದೂಡುವುದನ್ನು ದಂಧೆಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಾಫಿಯಾ ಕೈವಾಡ ಇರುವುದಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಶಂಕಿಸಿದ್ದು, ಸೂಕ್ತ ತನಿಖೆ ನಡೆದಲ್ಲಿ ನಾಪತ್ತೆಯಾದ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗುರ್ತಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ.

ಬಡತನ ಹಾಗೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಒತ್ತಡದಿಂದಾಗಿ ಬೀದಿಗೆ ಬೀಳುವ ಮಕ್ಕಳು ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಬೇಡತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಹಲವು ಮಕ್ಕಳು ಬೀದಿಪಾಲಾದರೆ, ಕೆಲವು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ವೇಶ್ಯಾಗೃಹಗಳಿಗೆ ಮಿಕವಾಗಿ ನರಕ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ದುಡುವು, ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯನ್ನೇ ಬಂಡವಾಳ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಜಾಲವೊಂದು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಗಾಗಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳ ಕಳ್ಳರು ಸಿನಿಮಾ ಪರದೆಗಳಿಂದ ಹೊರಬಂದು ನಮ್ಮ ನಡುವೆಯೇ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಂಚಕರು, ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಇರುವ ಅನುಕಂಪವನ್ನು ಬಂಡವಾಳವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ವಂಚಕರ ಜಾಲವೊಂದನ್ನು ನಮಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ.

ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ಕರೆತರುವಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಪಾತ್ರ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಬೇಡುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನುಕಂಪ ತೋರುವುದು ತಪ್ಪೇನಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಅನುಕಂಪ ಹಣದ ಬದಲಾಗಿ, ಆಹಾರ-ಔಷಧಿ ಅಥವಾ ಬೇರಾವುದೋ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಭಿಕ್ಷೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೀಡುವ ಹಣ ವಂಚಕರ ಕೈಸೇರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅನಾಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕಲ್ಪಿಸುವ 'ಬಾಸ್ಕೋ'ದಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನೆರಳಿಗೆ ಎಳೆಯರನ್ನು ಕರೆತರುವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಕುಟುಂಬಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನೆರವು ನೀಡುವ ನೈತಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಬೇಕಾದ ತುರ್ತು ಇಂದಿನದು.

ಒಂದು ಮಗುವು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗುಳಿಯಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣನೀತಿ. ಆದರೆ, ಈವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಶಾಲೆಯ ಆವರಣಕ್ಕೆ ತರುವುದು ನಾವು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಂತಹ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಂತೂ ಬೀದಿಗೆ ಬೀಳುವ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೂರು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು, ಉತ್ತಮ ಭವಿಷ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಸುಲಭದ ಮಾತಲ್ಲ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಬಿರುಕುಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವ ಕೊರೊನಾ ಕರೋನಗಳು ಕೂಡ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಜ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಹರಿಸದಿರಲು ಕಾಣವಾಗಿದೆ. ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೂಡ ನಮ್ಮ 'ಕೊರೊನಾ ಹೋರಾಟ'ದ ಭಾಗವಾಗಬೇಕು.

■ ರಘುನಾಥ ಚ.ಹ.